DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 9 november 2006 *

I mål C-205/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Frankrike), genom beslut av den 14 april 2005 som inkom till domstolen den 11 maj 2005, i målet

Fabien Nemec

mot

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Schintgen (referent), J. Makarczyk, G. Arestis och L. Bay Larsen,

* — Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Sławiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 23 mars 2006,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Fabien Nemec, genom M. Gamelon, avocat,

— Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est, genom A. Schaf Codognet och F. Verra, avocats,

— Frankrikes regering, genom G. de Bergues och C. Bergeot-Nunes, båda i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom J. Stratford, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom D. Martin, i egenskap av ombud,

och efter att den 27 april 2006 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, artikel 15 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71, i deras uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1) (nedan kallade förordning nr 1408/71 respektive förordning nr 574/72), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, s. 1) och artikel 39 EG.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Fabien Nemec och Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est (nedan kallad CRAM) rörande den sistnämndas beslut att inte beakta den lön som Fabien Nemec erhållit för förvärvsarbete i Belgien vid beräkningen av det stöd som betalas ut till arbetstagare som har kommit i kontakt med asbest i sitt arbete och som har slutat yrkesarbeta i förtid (nedan kallat ACAATA).

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

Förordning nr 1408/71

3 I artikel 1 i förordning nr 1408/71 föreskrivs följande:

"I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

t) förmåner och pensioner: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte föreskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas i stället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.

..."

4 I artikel 3.1 i förordning nr 1408/71, med rubriken ”Likabehandling”, föreskrivs följande:

”Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer, som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.”

5 I artikel 4.1 i nämnda förordning definieras förordningens sakområde på följande sätt:

”Denna förordning gäller all lagstiftning om följande grenar av social trygghet:

a) förmåner vid sjukdom och moderskap,

b) förmåner vid invaliditet, även sådana som är avsedda att bevara eller förbättra förvärvsförmågan,

c) förmåner vid ålderdom,

d) förmåner till efterlevande,

e) förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar,

f) dödsfallsersättningar,

g) förmåner vid arbetslöshet,

h) familjeförmåner."

6 I artikel 4.2 i samma förordning anges att förordningen "gäller alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte ...".

7 I kapitel 4 (om olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar) i avsnitt III i nämnda förordning finns artikel 58 som har rubriken "Beräkning av kontantförmåner". I artikel 58.1 föreskrivs följande:

"Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmåner skall beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig inkomst, skall fastställa en sådan genomsnittlig inkomst enbart på grundval av den inkomst som man kan konstatera att personen i fråga haft under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning."

Förordning nr 574/72

8 Artikel 15 i förordning nr 574/72 innehåller ”allmänna regler om sammanläggning av [försäkrings]perioder”.

Förordning nr 883/2004

9 Enligt artikel 87.1 skall ingen rätt förvärvas enligt förordning nr 883/2004 ”för tiden före den dag då den börjar tillämpas”.

10 I artikel 90.1 i samma förordning föreskrivs att ”förordning ... nr 1408/71 skall upphöra att gälla den dag då denna förordning börjar tillämpas”.

11 I artikel 91 i förordning nr 883/2004 föreskrivs följande:

”Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft.”

Den nationella lagstiftningen

12 Lag nr 98-1194 av den 23 december 1998 om finansiering av social trygghet för år 1999 (JORF av den 27 december 1998, s. 19646), i dess lydelse enligt lag nr 99-1140 av den 29 december 1999 om finansiering av social trygghet för år 2000 (JORF av den 30 december 1999, s. 19706) (nedan kallad lag nr 98-1194), innehåller bestämmelser till förmån för arbetstagare och före detta arbetstagare som har kommit i kontakt med asbest och som har slutat yrkesarbeta i förtid. Artikel 41 i lag nr 98-1194 har följande lydelse:

"I. — Stöd betalas ut till arbetstagare och före detta arbetstagare vid anläggningar för tillverkning av material som innehåller asbest, anläggningar för sprutning och värmeisolering med asbest eller för tillverkning och reparationer av fartyg, när personen har upphört med all yrkesverksamhet och uppfyller följande villkor:

1. Personen skall arbeta eller ha arbetat vid en sådan anläggning som anges ovan under den period som asbest eller material innehållande asbest tillverkades eller bearbetades vid anläggningen och skall vara upptagen i en lista som upprättats genom förordning av ministrarna med ansvar för arbete, social trygghet och budget.

2. Personen skall ha uppnått en viss ålder. Denna ålder kan variera beroende på arbetstiden vid de anläggningar som avses i punkt 1, men får inte understiga femtio år.

...

Från och med femtio års ålder har även arbetstagare och före detta arbetstagare som, i enlighet med det allmänna systemet, erkänns ha drabbats av arbetsskada på grund av asbest och som är upptagna i en lista som upprättats genom förordning av ministrarna med ansvar för arbete och social trygghet rätt till stöd med anledning av i förtid avslutad yrkesverksamhet.

Stöd med anledning av i förtid avslutad yrkesverksamhet kan varken kumuleras med någon av de inkomster eller stöd som nämns i artikel L. 131-2 i lagen om social trygghet (code de la sécurité sociale) eller med förmåner i samband med ålder eller invaliditet, förtidspension eller förmåner som betalas ut när en person har slutat yrkesarbeta i förtid, med förbehåll för bestämmelserna i följande stycke.

Ett differentiellt stöd kan betalas ut som ett komplement till invaliditets- eller efterlevandepension eller till förmåner i samband med ålder som betalas ut genom ett sådant särskilt system som avses i kapitel 1 i avsnitt 1 i avdelning VII i lagen om social trygghet, inom ramen för det stöd som beräknats på de villkor som anges i denna artikel.

II. — Stödets storlek beräknas på grundval av den stödberättigades genomsnittliga uppräknade bruttolön under de sista tolv månaderna av yrkesverksamhet, varvid perioder med nedsatt ersättning, i enlighet med villkor som anges i dekret, inte beaktas. Detta stöd skall skrivas upp på samma sätt som de förmåner som beviljas med stöd av andra stycket i artikel L. 322-4 i lagen om arbete (code du travail).

...

Utbetalning av stödet upphör när stödtagaren uppfyller villkoren för full ålderspension, såsom denna definieras i artiklarna L. 351-1 och L. 351-8 i lagen om social trygghet.

...”

13 I artikel 2 i dekret nr 99-247 av den 29 mars 1999 om stöd till personer som har slutat yrkesarbeta i förtid enligt artikel 41 i lagen om finansiering av social trygghet för år 1999 (JORF av den 31 mars 1999, s. 4471) föreskrivs följande:

”Den referenslön som ligger till grund för beräkningen av stödet fastställs på grundval av den berördes ersättning under de sista tolv månaderna av yrkesverksamhet enligt artikel L. 242-1 i lagen om social trygghet. Denna ersättning, vilken om nödvändigt skrivs upp enligt bestämmelserna i artikel R. 351-29-2 i lagen om social trygghet, beaktas inom ramen för det dubbla beloppet av det tak som avses i artikel L. 241-3 i den lag om social trygghet som är i kraft när rätten till stöd uppkommer. Referenslönen utgörs av den på detta sätt fastställda genomsnittliga månadsersättningen.

Stödet per månad motsvarar 65 procent av den referenslön som definieras i föregående stycke, inom ramen för det tak som anges i artikel L. 241-3 i lagen om social trygghet. Till detta läggs 50 procent av den andel av referenslönen som ligger mellan detta tak och det dubbla beloppet av taket.

Stödet får inte understiga det lägsta tillåtna försäkringsstödet enligt artikel L. 351-3 i lagen om arbete. Det på detta sätt garanterade stödet får dock inte överstiga 85 procent av referenslönen.”

14 I artikel L. 242-1 i lagen om social trygghet föreskrivs följande:

"Vid beräkningen av avgifter till socialförsäkringen, arbetsolyckor eller barnbidrag anses alla belopp som betalas ut till arbetstagare som ersättning för arbete eller med anledning av arbete utgöra ersättning. Detta gäller bland annat för lön, betalning för semester, avdrag för arbetsgivaravgifter, ersättningar, premier, bonusar och alla andra penningförmåner, naturaförmåner samt belopp som mottas direkt eller genom tredjeman som dricks. ...

..."

15 Syftet med cirkulär nr DSS/4B/99/332 av den 9 juni 1999 om genomförande av bestämmelserna om arbetstagare som har kommit i kontakt med asbest och som har slutat yrkesarbeta i förtid är att precisera reglerna för beviljande, beräkning och utbetalning av de stöd som har införts för dessa arbetstagare och som handläggs av de regionala sjukförsäkringskassorna. Vad avser beräkningen av stödet och perioder av anställning utomlands anges det bland annat i cirkuläret att "olika situationer kan uppkomma. När lönen har gett upphov till inbetalningar av sociala avgifter i enlighet med artikel L. 242-1 i lagen om social trygghet skall den beaktas med avseende på de perioder till vilka inbetalningarna är hänförliga. I andra fall skall den lön som den berörda personen erhöll under sitt sista yrkesverksamma år i Frankrike beaktas."

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

16 Fabien Nemec, som är fransk medborgare, är född år 1954 och bosatt i Frankrike. Han arbetade under flera år för ett företag i denna medlemsstat. Det är klarlagt att Fabien Nemec kom i kontakt med asbest i samband med detta arbete.

17 Fabien Nemec sades upp år 1994 när arbetsgivaren helt lade ner verksamheten i Frankrike. Samma år fick Fabien Nemec anställning i Belgien på ett företag som är beläget ungefär tio kilometer från hans bosättningsort. Under hela den period som Fabien Nemec arbetade i Belgien fortsatte han att vara bosatt och betala skatt i Frankrike.

18 År 1995 konstaterade den behöriga myndigheten i Frankrike att Fabien Nemec hade drabbats av en arbetssjukdom till följd av att han hade kommit i kontakt med asbest.

19 Fabien Nemec ansökte om ACAATA i mars månad år 2004. I maj månad samma år delgav CRAM honom ett beslut om beviljande av ACAATA. I enlighet med gällande nationella bestämmelser hade stödet beräknats på grundval av Fabien Nemecs genomsnittliga lön under de sista tolv månaderna av hans yrkesverksamhet i Frankrike.

20 Fabien Nemec begärde omprövning av beslutet vid CRAM:s besvärsnämnd med hänvisning till att myndigheten inte hade beaktat hans senaste inkomster i Belgien vilka var högre än de som hade legat till grund för beräkningen av ACAATA.

21 Besvärsnämnden avslog denna begäran. Avslagsbeslutet grundade sig på cirkulär nr DSS/4B/99/332.

22 Det är mot denna bakgrund som Fabien Nemec väckte talan vid Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy, vilken beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Har CRAM antagit ett beslut till nackdel för den berörde vilket innebär en inskränkning av den fria rörlighet som föreskrivs i artikel 39 [EG], ett åsidosättande av förordning ... nr 883/2004 eller ett åsidosättande av artikel 15 i förordning ... nr 574/72, genom att vid beräkningen av det stöd för asbestarbetare som tillerkänts Fabien Nemec med stöd av artikel 41 i lag nr 98-1194 av den 23 december 1998, på grund av bestämmelserna i artikel 2 i tillämpningsförordningen för lag nr 99-247 av den 29 mars 1999 samt cirkulär DSS/4B/99 nr 332 av den 9 juni 1999, inte beakta den lön som Fabien Nemec uppburit i Belgien, på den grunden att denna lön inte gett upphov till inbetalningar av sociala avgifter i enlighet med artikel L. 242-1 i den franska lagen om social trygghet?"

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning

23 Enligt den franska regeringen kan begäran om förhandsavgörande inte tas upp till sakprövning eftersom den nationella domstolen inte på ett tillräckligt tydligt sätt har beskrivit den faktiska och rättsliga bakgrunden till den ställda frågan.

24 Det är nämligen inte möjligt att utifrån begäran om förhandsavgörande avgöra huruvida Fabien Nemec har kommit i kontakt med asbest vid utövandet av yrkesverksamhet i andra medlemsstater än Republiken Frankrike. Den nationella

domstolens hänvisningar till tillämpliga nationella bestämmelser är dessutom ofullständiga och vaga. Enligt den franska regeringen har den nationella domstolen inte heller utförligt redogjort för skälen till varför den har ställt en fråga om tolkningen av de olika bestämmelserna i gemenskapsrätten som avses i beslutet eller klargjort sambandet mellan dessa bestämmelser och de nationella bestämmelser som är tillämpliga i tvisten vid den nationella domstolen.

25 Det skall erinras om att det, eftersom det är nödvändigt att komma fram till en tolkning av gemenskapsrätten som är användbar för den nationella domstolen, enligt fast rättspraxis krävs att den nationella domstolen klargör den faktiska och rättsliga bakgrunden till de frågor som ställs eller att den åtminstone förklarar de faktiska omständigheter som ligger till grund för dessa frågor (se, bland annat, dom av den 26 januari 1993 i de förenade målen C-320/90–C-322/90, Telemarsicabruzzo m.fl., REG 1993, s. I-393, punkt 6, svensk specialutgåva, volym 14, s. I-1, beslut av den 8 juli 1998 i mål C-9/98, Agostini, REG 1998, s. I-4261, punkt 4, dom av den 9 september 2004 i mål C-72/03, Carbonati Apuani, REG 2004, s. I-8027, punkt 10, och av den 23 mars 2006 i mål C-237/04, Enirisorse, REG 2006, s. I-2843, punkt 17).

26 Domstolen har vidare ansett det vara nödvändigt att den nationella domstolen åtminstone ger en viss förklaring till valet av de gemenskapsrättsliga bestämmelser som den har begärt en tolkning av och anger vilket samband den anser att det finns mellan dessa bestämmelser och de nationella bestämmelser som är relevanta i tvisten (beslut av den 28 juni 2000 i mål C-116/00, Laguillaumie, REG 2000, s. I-4979, punkt 16, och domarna i de ovannämnda målen Carbonati Apuani, punkt 11, och Enirisorse, punkt 21).

27 I förevarande fall förfogar domstolen över tillräckligt mycket information för att kunna lämna ett användbart svar till den nationella domstolen.

28 Till att börja med är redogörelsen i beslutet om hänskjutande för bakgrunden till tvisten vid den nationella domstolen och de tillämpliga nationella bestämmelserna kortfattad men precis. Av beslutet framgår att tvisten uppkommit till följd av en begäran om beviljande av stöd enligt fransk lagstiftning. Den berörde har rätt till det aktuella stödet och det råder ingen tvekan om att han uppfyller villkoren för att beviljas detsamma. Den nationella domstolen har vidare utförligt redogjort för skälen till valet av de gemenskapsrättsliga bestämmelser som den har begärt en tolkning av samt för sambandet mellan dessa bestämmelser och den nationella lagstiftning som är tillämplig i nämnda tvist.

29 Under dessa omständigheter kan den franska regeringen inte vinna någon framgång med sin argumentering, vilket innebär att begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning.

Prövning av tolkningsfrågan

30 Den nationella domstolen önskar i sak få klarhet i huruvida beslutet att inte beakta den lön som Fabien Nemec uppbar i Belgien vid beräkningen av ACAATA innebär ett åsidosättande av förordning nr 883/2004.

31 Enligt artikel 91 i denna förordning träder förordningen i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, men skall tillämpas först från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft.

32 Eftersom någon tillämpningsförordning till förordning nr 883/2004 ännu inte har antagits är bestämmelserna i förordning nr 1408/71 fortfarande tillämpliga.

33 Av detta följer att den nationella domstolens fråga skall prövas i förhållande till den sistnämnda förordningen.

34 Såsom parterna i målet vid den nationella domstolen, den franska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission har gjort gällande skall ett stöd som ACAATA, vilket beviljas före detta arbetstagare som har kommit i kontakt med asbest och som uppfyller villkoren i den nationella lagstiftningen, utan att det görs någon individuell prövning av arbetstagarnas personliga behov, anses utgöra en social trygghetsförmån som omfattas av artikel 4.1 e i förordning nr 1408/71, vilken gäller förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

35 Vad avser föremålet för tvisten vid den nationella domstolen, nämligen det sätt på vilket ACAATA, vilket fastställs på grundval av stödmottagarens ersättning, beräknas, anser CRAM, den franska regeringen och Förenade kungarikets regering att beslutet att inte beakta lön som uppburits i utlandet och som inte har gett upphov till inbetalningar av sociala avgifter i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den myndighet som är behörig att bevilja detta stöd hör är förenligt med artikel 58 i förordning nr 1408/71.

36 Domstolen har redan, beträffande en bestämmelse vars innehåll i sak var identiskt med innehållet i artikel 58, konstaterat att en sådan bestämmelse inte bara avgör vilken lagstiftning som är tillämplig vid fastställandet av referensperioden för den genomsnittliga lönen, utan även syftar till att fastställa vilken ersättning som den behöriga myndigheten skall beakta för att fastställa den genomsnittliga lönen för en viss period vilken, enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen, ligger till grund för beräkningen av kontantförmånerna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 1979 i mål 268/78, Pennartz, REG 1979, s. 2411, punkterna 8 och 9).

37 Det skall emellertid noteras att artikel 58 i förordning nr 1408/71, i likhet med alla andra bestämmelser i förordningen, skall tolkas mot bakgrund av artikel 42 EG (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 augusti 1994 i mål C-406/93, Reichling, REG 1994, s. I-4061, punkt 21, och av den 12 september 1996 i mål C-251/94, Lafuente Nieto, REG 1996, s. I-4187, punkterna 33 och 38).

38 Syftet med den sistnämnda bestämmelsen, vilken är avsedd att underlätta den fria rörligheten för arbetstagare, innebär bland annat att migrerande arbetstagare varken skall förlora rätten till sociala trygghetsförmåner eller drabbas av en minskning av förmånernas belopp till följd av att de har utnyttjat rätten till fri rörlighet enligt EG-fördraget (se domarna i de ovannämnda målen Reichling, punkt 24, och Lafuente Nieto, punkterna 33 och 38, samt dom av den 9 oktober 1997 i de förenade målen C-31/96–C 33/96, Naranjo Arjona m.fl., REG 1997, s. I-5501, punkt 20, och av den 17 december 1998 i mål C-153/97, Grajera Rodríguez, REG 1998, s. I-8645, punkt 17).

39 Nationella bestämmelser som de som är aktuella i målet vid den nationella domstolen kan emellertid missgynna migrerande arbetstagare i förhållande till arbetstagare som endast varit yrkesverksamma i en enda medlemsstat.

40 När sådana bestämmelser tillämpas beräknas nämligen ACAATA för en migrerande arbetstagare som Fabien Nemec på grundval av den lön som han hade för mer än tio år sedan och som därför saknar samband med den berördes aktuella situation. För de av Fabien Nemecs kolleger som har fortsatt att arbeta i Frankrike beaktas däremot den sista faktiska lönen. Det stöd som betalas ut till en migrerande arbetstagare är därmed lägre än vad det hade varit om han hade avstått från att utnyttja sin rätt till fri rörlighet.

41 Skyldigheten att inte missgynna migrerande arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet innebär emellertid för den skull inte att artikel 58.1 i förordning nr 1408/71, i den mån som den inte medger att lön som har uppburits i en annan medlemsstat beaktas vid beräkningen av kontantförmåner, med nödvändighet skall anses vara oförenlig med syftet med artikel 42 EG. Denna skyldighet innebär enbart att nämnda förmåner skall vara desamma för den migrerande arbetstagaren som om han inte hade utnyttjat sin rätt till fri rörlighet (se, för ett liknande resonemang, domarna i de ovannämnda målen Lafuente Nieto, punkt 39, Naranjo Arjona m.fl., punkt 21, och Grajera Rodríguez, punkt 18).

42 Om det, i en sådan situation som är aktuell i detta mål, enligt bestämmelserna i artikel 58.1 i förordning nr 1408/71 endast skall tas hänsyn till den lön som uppburits i den medlemsstat till vilken den behöriga institutionen hör, skall denna lön uppräknas så att lönen motsvarar den lön som den berörde, med beaktande av utvecklingen av hans yrkesmässiga karriär, rimligen skulle ha haft om han hade fortsatt att vara yrkesverksam i den ifrågavarande medlemsstaten (domarna i de ovannämnda målen Lafuente Nieto, punkt 40, Naranjo Arjona m.fl., punkt 22, och Grajera Rodríguez, punkt 19).

43 Den ställda frågan skall därmed besvaras så att artikel 58.1 i förordning nr 1408/71, tolkad i enlighet med syftet med artikel 42 EG, i en situation som den i målet vid den nationella domstolen kräver att beräkningen av "den genomsnittliga inkomsten", i den mening som avses i den förstnämnda bestämmelsen, sker med beaktande av den lön som den berörde, med hänsyn till utvecklingen av hans yrkesmässiga karriär, rimligen skulle ha haft om han hade fortsatt att vara yrkesverksam i den medlemsstat till vilken den behöriga institutionen hör.

Rättegångskostnader

44 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella

domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Artikel 58.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, tolkad i enlighet med syftet med artikel 42 EG, kräver i en situation som den i målet vid den nationella domstolen att beräkningen av "den genomsnittliga inkomsten", i den mening som avses i den förstnämnda bestämmelsen, sker med beaktande av den lön som den berörde, med hänsyn till utvecklingen av hans yrkesmässiga karriär, rimligen skulle ha haft om han hade fortsatt att vara yrkesverksam i den medlemsstat till vilken den behöriga institutionen hör.

Underskrifter